

„Cuvântul Argeșului”

Organ bilunar de luptă națională și informație cinstită.

Director: Leon Popescu.

Redacția și Administrația:

Pitești. - Strada Doamna Bălașa Nr. 45

Tipografia „Liga Poporului”

Ea singură a priceput

E necesară timpurilor generația noastră și dacă nu există, trebuia inventată. Dealtfel unele epoci își cerșesc oamenii, datorită căroră trec în istorie.

O moștenire spirituală rațională și seacă, care atrofiase esența umană, însăși existența popoarelor; un cataclism care ne lipsește de o serie de oameni necesari formării noastre de viață (generația care a luptat a dispărut) punându-ne în față pe bătrânii crescuți în flori și pace și, perspectiva unei dominații universale și streine - eșite ca din pământ - era natural să provoace desorientare până la imbecilizare la o parte din lume sau ezitare filosofică până la încrucșarea brațelor pe piept, la altă parte.

Testamentul desagregării psihice însă prin nu știu ce hazard și curiozitate a naturii, marcă antidotul efectului așteptat: un început nebănuit. Instinctul vieții-sămânță divină, se opuse căderilor, categoric și fără sovăire.

Secolul 19 îl atrofiase; războin! îl redeșteptase, iar împrejurările următoare îl organizează, stampilându-i seriozitatea vremurilor.

Poate e singura generație care a mirosit, în fașe, praf de pușcă și mal târziu pături de pușcă. De atunci, i s'a încrețit fruntea și azi dungile-i sunt fără număr. Și, prin contrast, cu cât se înmulțeau sarcinile cu atâta pasul nostru apasă mai bărbătește și pieptul se evidențiază.

Mormintele generației pierite și îndrumătoare - de-ar fi fost - ne-au devenit scumpe și puncte de închinare. Necesitatea amintirilor e punct de sprijin pentru viitor. Ea ocupă golul dintre noi și bătrânii procopsiți cari, spunându-mi că trebuie să piară generația noastră pentru că e nevoie de bunul mers al țării (o idioată demonstrație că și noi ne punem sufletul pentru bunul mers al țării, nu însă și al lor). I-am răspunde că a mai pierit una, nu de mult. Pentru noi, ei nu mai sunt morți și cruci vii și trupurile și mințile noastre s'au dublat fiindcă-i înlocuim.

Razele adevărului ne-au arătat primejdia: stăpânirea universală. Morții ne chemau cu tot cortegiul lor de jertfe și de secole; iar tăcerea noastră era blestemul nostru. Am fi distrus un ideal în înfăptuire. Oamenii vremii au apărut și s'au impus din dejuns. Ei n'au mai construit palate n'ouri, ci spitale și diguri pe pământ. Scurtul program: rege, neam și credință condensează un răspuns, o dogmă și un viitor. Capul lui e de om sfânt. Hotarele sunt veșnice

și numai ale noastre. Noi ascultăm și luptăm. Generația noastră n'a avut timp să se joace cu păpuși moarte.

Cine i-o fi scos din adâncuri credința într'un Hristos viu? Raționalismul dispăre cu veacul lui. Tradiția noastră ne-a adus dulcea amintire a unui preot ce cetește bucoavnă românească și pomenește pe voevodul român. Noi ne-am fixat povestea și credem în el...

Generația noastră crede și luptă; e aspră și serioasă.

Ea singură a priceput.

Cuvântul Argeșului.

Temniță

In ziua 'n care-i „liberă intrarea”

La toți cei oropsiți de libertate,

Am așteptat și eu ca ori și care

O mamă, un prieten, ori un frate,

Să vină să mă vadă...

...Dar, n'a venit niciunul.

Na, n'a venit niciunul!

-Și toată ziua-am plâns.-

Și n'ar fi venit nimeni, să mângâie

„nebulu”

Hulit și 'n lănșuit;

Dar, soarele spre seară se abătu

din drum

Și, părăsind o clipă - furiș - pe

Dumnezeu,

Prin grația celulei...

Veni vizitator la patul meu.

Ion Hodoș.

Profesiunile

Energia naturii se înfățișează sub cele trei forme: anorganică, vegetală și animală și fiecărei forme îi dă anumite însușiri, care-i servesc la conservare și adaptare. Astfel, vorbind despre ființele prin care circulă seva, se poate constata că plantele dela munte au anumită creștere și moarte, cele dela câmp, asemenea altă desvoltare. Vegetalele, în general, au misiunea însemnată pentru viața naturii, de a sintetiza o parte din energie, adică partea anorganică, spre a servi hrană celeilalte părți, energiei animale. Insușirile plantelor de a produce hrană, alcătuiesc vocațiile lor.

Energia animală constituie o treaptă mai înaltă în evoluția naturii. Omul este la capătul de sus al scării și prin uriașul șir de secole, prin care a străbătut, vertebratul om a dobândit însușiri multiple, care, prin perfecționare, ajung la o înfățișare măreață la indivizii răsarșiți ai speciei sale.

Insușirile acestea se numesc vocații sau aptitudini, cari-nu-s dăruite, ci formate, vreme de milioane de ani și nu pentru o delectare, ci pentru a înlesni prefacerea naturii.

Societățile omenești n'au pus mare temei pe cultivarea aptitudinilor decât de puțină vreme; nici nu s'a simțit nevoia. Dar progresul științelor cu rezonanțe în viața practică a adus nevoia ca mulțimi de

ființe umane să fie întrebuințate. Batalioane de muncitori lucrează în ateliere și în afara lor, transformând produsele naturii în produse fabricate. Munca lor da alt aspect pământului. Orașe noi răsar, căi de comunicație terestre și aeriene înlesnesc legăturile omenești, câmpuri cultivate sistematic, toate produse ale muncii umane, organizată după aptitudini.

Organizarea muncii, potrivit aptitudinilor, formează profesiunea. Societatea, care nu ține seamă de organizarea muncii pe profesii, nu progresaază.

În țările apusului s'a pus mai de mult problema profesiunilor.

Italia însă a dat o organizare oficială și temeinică muncii fiilor ei, alcătuiind așa zisul stat corporatist, salvatorul mulțimilor de azi, cari înoată în haos.

Profesiunile sunt funcțiuni ale naturii și organizate sistematic în stat dau un avânt nebănuit societății. Altfel recoltăm, ce recoltăm la noi: chiu-langeală, fraude și mizerie, Nesocotirea materialului uman, așa cum se face la noi, duce la dezastru. Individul, lăsat de capul lui, proștit de politicianul demagog și proflitor, pune în primejdie viața statului. La noi există o mentalitate periculoasă de sus și până jos, toți disprețuim statul. „Omul de stat” este expresia ce se cerne zilnic.

Organizarea profesiunilor, în statul corporatist, înlesnește făurirea disciplinei sociale, de care se simte nevoie azi. Ne-fastele partide politice, cărora le-a sosit stârșitul, au distrus această disciplină.

În sufletul mulțimii există azi credința că cineva poate fi bun de orice. Cel puțin a fi ministru a devenit banal. Atâta ignoranță despre problema aptitudinilor e revoltătoare și are urmări nefericite pentru grupul social.

O chestiune importantă pentru organizarea profesiunilor în viitorul stat corporatist este problema autohtonilor. Se va da precădere naționalilor. Pentru Români problema e gravă. Streinii, cari mănâncă pâinea patriei noastre, au devenit agresivi și sfidători ai intereselor românești.

Naționalizarea profesiunilor e o poruncă hotărâtoare a vremii de față.

Meseriașii de toate nuanțele să fie Români în proporția, care e legală pe teritoriul dintre Tisa și Mare.

Titu Bădescu.

UN APEL

La cluj, apare, sub direcțiunea D-rei Marta D. Rădulescu, „Revista mea”, o tribună de atitudine și curaj. Pentru unificarea spirituală a scrisului în slujba idealului național, tânăra și energica scriitoare lansează un apel către toți mănuiitorii condeiului românesc, pe care îl încheie astfel:

CAMARAZI!

Intreaga presă de mare tiraj, marile reviste, marile edituri de literatură, ca și totalitatea colportajului se află la discreția și sub dictatura evreilor și interpușilor lor și lucrează sistematic pentru a înăbuși producția neaoș românească și mai ales pe cea naționalistă privând-o de expresiunea oricărui sentiment național profund, dându-i zi cu zi un caracter tot mai tendențios evreiesc, răspândind și intenționat, cu scop politic și din interese de tarabă o literatură pornografică, antireligioasă, antiromânească.

Contrații conducători de reviste și periodice naționale, camarazi mănuiitori ai condeiului românesc independent, în slujba unui ideal de artă națională, lansând apelul nostru pentru a organiza cu o clipă mai devreme lupta în contra dictaturii evreimii în literatură noastră, așteptăm răspunsul vostru.

Cine aderă? La ce se angajează? Ce propune? Ce știe? Ce poate?

Revista Mea.

Subscriem în întregime durerosul apel de mai sus, ori care ar fi lupta care se angajează, ori care ar fi propunerile.

L. P.

